

111846 - اگر از خواب بیدار شد و متوجه خیسی در لباس خود شد و ندانست چیست چکار کند؟

سوال

گاه از خواب بیدار می شوم و متوجه آثاری بر روی لباسم می شوم و نمی دانم منی است یا مذی. در این حالت آیا واجب است غسل کنم یا خیر؟ همچنین اگر درباره‌ی نماز و اوقات آن در دانشگاه و مسائل مربوط به طهارت و دست دادن با زنان نامحرم و دیگر مسائل برای مسلمانانی که در غربت یا در کشورهای غیر اسلامی زندگی می کنند نصیحتی دارید که برای جوانان مسلمان مهم است لطفا بیان کنید.

پاسخ مفصل

الحمدلله.

کسی که از خواب بیدار شد و متوجه خیسی بر لباس خود شد از سه حالت خارج نیست:

اول: مطمئن باشد که این خیسی متعلق به منی است که در این صورت باید مشخصات منی را بداند. فقها بیان کرده اند که بوی منی مانند بوی خمیر یا شکوفه‌ی نخل نر است، و بوی منی خشک مانند سفیده‌ی تخم مرغ است. در این صورت باید غسل نماید اما شستن لباس واجب نیست زیرا منی بر اساس قول راجح علما نجس نیست.

دوم: مطمئن باشد که این رطوبت مربوط به مذی است. در این حالت غسل واجب نیست اما باید قسمت‌هایی از لباس که آلوده‌ی مذی شده را با پاشاندن آب بر آن بشوید؛ زیرا مذی نجس است.

سوم: اینکه نداند این رطوبت منی است یا مذی؟ در این حالت توضیح لازم است:

اگر پیش از خواب مساله‌ی رخ داده که باعث شهوت و خروج مذی از وی شده مانند فکر کردن به مسائل جنسی یا دیدن صحنه‌های تحریک کننده، در این حالت این خیسی حکم مذی را دارد.

و اگر پیش از خواب چیزی رخ نداده که باعث خروج مذی شود بر اساس احتیاط عمل می کند و حکم خروج منی و مذی را همراه یکدیگر در نظر می گیرد، بنابراین هم غسل می کند و هم قسمت‌های خیس لباسش را می شوید و در اثنای غسل وضو را نیز انجام می دهد.

در **مطالب أولى النهی** (۱/ ۱۶۲) آمده است: «و اگر از خواب بیدار شد و متوجه خیسی بر روی بدن یا لباس یا رختخوابش شد... اگر مطمئن شد که منی است واجب است غسل نماید، حتی اگر یادش نیاید که محتلم شده است. موفق می‌گوید: در این باره اختلافی سراغ نداریم. اما از آنجایی که منی پاک است نیازی به شستن جاهایی که خیسی به آن رسیده نیست.

منی با بوی آن که در حالت خیسی شبیه خمیر یا بوی شکوفه‌ی خرما می‌باشد و در حالت خشکی به بوی سفیده‌ی تخم مرغ می‌ماند، شناخته می‌شود. و اگر مطمئن شد که منی نیست [غسل لازم نیست و] باید تنها آن قسمت‌هایی از لباس یا بدن که به آن آلوده شده را بشوید، زیرا مذي نجس است.

اما اگر ندانست این خیسی منی است یا مذي، و پیش از خواب سببی مانند سرما یا نگاه [به منظره‌ی تحریک آور] یا فکر یا ملاعبت... رخ داده باشد، قسمت‌هایی که آلوده شده را پاک می‌کند زیرا مذي بودن آن راجح و احتمال بیشتری دارد چرا که سبب آن رخ داده و اینجا گمان در جایگاه یقین قرار می‌گیرد، همانطور که اگر خوابی [جنسی] دیده باشد غسل را برایش واجب می‌دانیم چرا که به احتمال بیشتر منی است زیرا سببش وجود داشته است.

اما اگر پیش از خواب سببی رخ نداده و در لباس یا بدن یا رختخوابش خیسی یافت، واجب است غسل نماید و وضو را با تربیت اعضا و پشت سر هم انجام دهد و جاهایی که خیس شده را نیز پاک کند. در **شرح الاقناع** آمده است: از روی احتیاط... سپس می‌گوید: این از باب ایجاب به سبب شک نیست، و بلکه از باب احتیاط در خروج از عهده‌ی واجب است، مانند کسی که یکی از نمازهای یک روز را فراموش کند [و بخواند] سپس فراموش کند [که کدام نماز بوده و در نتیجه باید همه‌ی نمازهای آن روز را بخواند] زیرا در این مثال این خیسی یا منی است یا مذي، و سببی وجود ندارد که یکی از این دو را ترجیح دهیم و در نتیجه از عهده‌ی وجوب خارج نمی‌گردد مگر با آنچه گفته شد».

همینطور مراجعه نمایید به سوال شماره‌ی (22705).

اما نصایحی که در باب نماز و طهارت و روابط با زنان خواسته بودید را می‌توانید در همین سایت پیدا کنید. برای فایده‌ی بیشتر پاسخ سوال (22309) را ببینید.

از الله برای خود و شما توفیق و یاری خواهانم.

والله اعلم